

Suomen riistakeskuksen asianumero: 268/00.01.00.00.00/2025

Maa- ja metsätalousministeriö

kirjaamo.mmm@gov.fi

Viite: Lausuntopyyntönne 25.9.205 lausuntopyyntö luonnoksesta hallituksen esitykseksi eduskunnalle laiksi metsästyslain muuttamisesta dnro VN/23031/2025

Asia: Suomen riistakeskuksen lausunto luonnoksesta hallituksen esitykseksi eduskunnalle laiksi metsästyslain muuttamisesta

Suomen riistakeskus kiittää mahdollisuudesta antaa lausunto luonnoksesta hallituksen esitykseksi eduskunnalle laiksi metsästyslain muuttamisesta. Suomen riistakeskus pitää hallituksen esitystä tarpeellisenä ja sen tavoitteita kannatettavina. Metsästyslain muutoksilla on tarkoitus luoda edellytykset suden metsästykselle luontodirektiivin muutoksen myötä muuttuneessa tilanteessa.

Suomen riistakeskus kannattaa sitä, että sutta voitaisiin jatkossa metsästää pyyntiluvan tai alueellisen kiintiön nojalla. Samalla on kuitenkin edelleen tarpeellista, että sudelle voidaan tilanteen niin edellyttäessä myöntää vahinko- ja turvallisuusperusteisia poikkeuslupia. Alueellisen kiintiön nojalla tapahtuvalle suden metsästykselle on tarpeen rakentaa säännöspohja, joka luo tarkoituksenmukaiset reunaehdot pyynnille. Metsästyslakiin tehtävien muutosten ohella ratkaisevaa on, että metsästysasetuksella ja suden kiintiömetsästystä koskevalla asetuksella määritellään pyynnin reunaehdot. Suden pyynnille tärkeä onnistua luomaan sellaiset reunaehdot, että suden pyynti pystytään toteuttamaan riittävän hallitusti ja suunnitelmallisesti, jotta susien aiheuttamia haasteita pystytään pyynnillä vähentämään, vaikuttamaan susikannan kehitykseen ja huolehtimaan siitä, että pyyntiä pystytään toteuttamaan pitkäjänteisesti vuodesta toiseen.

Suomen riistakeskus pitää esitettyjä muutoksia tarpeellisina ja perusteltuina. Metsästyslain 10 §:ään esitetty muutos, jolla säädettäisiin valtuus säätää alueellista kiintiötä koskevista seikoista valtioneuvoston asetuksella on tarpeellinen. Edelleen on perusteltua, että maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan rajoittaa pyyntiluvan ja alueellisen kiintiön nojalla sallittavan metsästyksen vuotuista saalismäärää sekä metsästyksen osallistuvien metsästäjien määrää.

Suomen riistakeskus katsoo, että vaatimus DNA-näytteen toimittamisesta Luonnonvarakeskukselle pyyntiluvan tai alueellisen kiintiön nojalla saaliiksi saadusta sudesta on tarpeellinen. Myös toimivalta säätää valtioneuvoston asetuksella DNA-näytteiden toimittamisen määräajasta on perusteltu. DNA-näytteiden avulla saadaan myös tietoa koirasusien esiintymisestä, jos saaliissa on koirasusia, mikä on susikannan hoidon näkökulmasta tärkeää.

Suomen riistakeskus esittää kuitenkin DNA-näytteiden toimittamiseen liittyen harkittavaksi sitä, että pitäisikö DNA-näytteiden toimittamisvaatimus olla mahdollista asettaa lakia joustavammin eri riistalajeille valtioneuvoston asetuksella tai maa- ja metsätalousministeriön asetuksella. DNA-näytteitä voitaisi tarvita esimerkiksi saaliiksi saaduista majavista, koska euroopanmajavan ja kanadanmajavan levinneisyysalueet menevät limittäin ja molempien majavalajien kannat ilmeisesti levittäytyvät esimerkiksi Lapissa vuosi vuodelta.

Lisäksi Suomen riistakeskus esittää harkittavaksi, että metsästyslain 10 §:ssä säädettäisiin toimivallasta antaa maa- ja metsätalousministeriön asetuksella tarvittaessa tarkempia säännöksiä alueellisen kiintiön nojalla sallittavan metsästyksen pyyntialueen ilmoittamisesta sekä pyyntiin lähtemisestä ilmoittamisesta. Tällaisia ilmoituksia on metsästyksen valvonnan mahdollistamiseksi edellytetty Suomen riistakeskuksen suttu koskevista poikkeusluvista. Menettely on katsottu poikkeuslupien osalta tarpeelliseksi ja Suomen riistakeskus näkee, että mahdollisuus ilmoitusten edellyttämiselle myös alueellisen kiintiön nojalla tapahtuvassa pyynnissä olisi tarpeellinen. Tässä vaiheessa ei vielä pystytä ennakoimaan millaisia kiintiöalueita ja kiintiöitä suden metsästyksessä tullaan tulevana vuosina käyttämään. On kuitenkin ennakoitavissa, että jos kiintiöalueet ovat suuria ja kiintiö on pieni suhteessa alueella esiintyvien susien määrään, on metsästyksen valvonnan mahdollistamiseksi tarpeellista saada valvonnasta vastaaville viranomaisille tietoa alueista, joilla pyyntiä tullaan toteuttamaan sekä metsästystapahtumista. Laajalla kiintiöalueella metsästyksen valvonta on ilman ennakoilmoituksia pyyntialueista ja pyyntiin lähtemisestä erittäin vaikeaa.

Pyyntiinlähtöilmoitukset tukisivat myös kiintiön täyttymisen seuranta. Jos kiintiöalueet ovat suhteellisen suppeita, esimerkiksi yhtä susireviiriä koskevia, ei pyyntialueen ennakoilmoittamisella ja ilmoituksilla pyyntiin lähdöstä ole välttämättä yhtä suurta tarvetta. Tämän vuoksi Suomen riistakeskus esittää, että kysymys pyyntialueen ja pyyntilähdön ilmoittamisesta voitaisiin ratkaista asetuksessa, jolla säännellään myös kiintiöstä ja kiintiöalueista. Näin toimien voitaisi maa- ja metsätalousministeriön asetuksella pyyntiin liittyvistä ilmoituksista koituvan byrokratian määrää optimoida vuosien saatossa kertyvän kokemuksen perusteella suhteessa kiintiöiden suuruuteen ja kiintiöalueiden ominaispiirteisiin.

Lisäksi Suomen riistakeskus tuo esille, että koska pyyntialueista tehtävät ilmoitukset ja pyyntiin lähdöstä tehtävät ilmoitukset ovat tarpeellisia nimenomaan metsästyksen valvonnasta vastaavien viranomaisten toteuttaman metsästyksen valvonnan mahdollistamiseksi, tulisi metsästyslaissa säätää, että nämä ilmoitukset eivät olisi julkisia. Kyseiset tiedot tulisi saattaa metsästyksen valvonnasta vastaavien viranomaisten käyttöön, mutta muille tahoille näitä tietoja ei olisi tarkoituksenmukaista antaa. Jos tiedot olisivat julkisia, lisäisi se metsästystapahtumien häirintää. Suden kannanhoidollisen metsästyksen yhteydessä on aiempina vuosina esiintynyt metsästyksen häirintää. Viime aikoina on lisäksi todettu aiempaa useammin esimerkiksi metsästyksen käytettäviin rakenteisiin, kuten hirvitorneihin, kohdistettuja tuhotöitä. Suomen riistakeskuksen näkemyksen mukaan näiden ilmoitusten tekemiselle tulisi rakentaa toiminnallisuudet Suomen riistakeskuksen Oma riista -järjestelmään. Tulevaksi talveksi suunnitteilla olevaan suden kiintiömetsästyksen tällaisia valmiuksia ei kuitenkaan vielä pystytä rakentamaan. Jos tulevan talven pyynnissä edellytetään näitä ilmoituksia, on ne käytännössä tehtävä sähköpostilla suoraan valvonnasta vastaaville viranomaisille.

Suomen riistakeskuksen edellä harkittavaksi esittämät muutokset, jotka koskevat pyyntialueen ilmoittamista ja pyyntiin lähtemisestä ilmoittamista voitaisiin toteuttaa esimerkiksi lisäämällä lausunnolla olevan luonnoksen ehdotettuun metsästyslain 10 §:ään uusi momentti: *Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä alueellisen kiintiön nojalla sallittavan metsästyksen pyyntialueen ilmoittamisesta sekä pyyntiin lähtemisestä ilmoittamisesta. Pyyntialueesta tai pyyntiin lähdöstä tehtävä ilmoitus ei ole julkinen.*

Metsästyslain 30 §:ssä säädetään metsästyksen johtajasta. Hallituksen esityksen luonnoksessa esitetään muutoksia tähän pykälään koskien alueellisen kiintiön nojalla tapahtuvaa suden metsästystä. Suomen riistakeskus pitää esitettyä muutosta tarpeellisena ja tarkoituksenmukaisena. Esitetyn muutoksen lisäksi Suomen riistakeskus esittää harkittavaksi, että metsästyslain 30 §:n toisessa momentissa säädettäisiin, että: Valtioneuvoston asetuksella säädetään metsästyksen johtajan ja varajohtajien nimeämisestä, näiden ilmoittamisesta asianomaiselle riistanhoitoyhdistykselle *tai Suomen riistakeskukselle*, läsnäolosta metsästystapahtumassa sekä metsästyksen johtajan tehtävistä. Lisäksi Suomen riistakeskus esittää harkittavaksi, että

metsästyksenjohtajan nimeämistä koskeva vaatimus laajennettaisiin koskemaan kaikkien suurpetojen kiintiömetsästystä, eli käytännössä myös poronhoitoalueen karhun kiintiöpyyntiä.

Suomen riistakeskuksen näkemyksen mukaan olisi tarpeellista mahdollistaa se, että valtioneuvoston asetuksella voitaisiin säätää, että ilmoitus metsästyksen johtajasta ja varajohtajista tehtäisiin Suomen riistakeskukselle. Suden metsästyksen kiintiöalueet tulevat todennäköisesti olemaan niin laajoja, että yhdellä kiintiöalueella toimii useita riistanhoitoyhdistyksiä. Jos ilmoitukset metsästyksen johtajasta ja varajohtajista tehdään riistanhoitoyhdistykselle, ilmoituksia tehdään monelle riistanhoitoyhdistykselle ja esimerkiksi metsästyksen valvonnasta vastaavien viranomaisten on vaikea saada tietoa kiintiöalueelta tehdyistä ilmoituksista. Jos ilmoitukset tehtäisiin Suomen riistakeskukselle tieto olisi paremmin käytettävissä esimerkiksi metsästyksen valvontaa varten. Tulevaisuudessa nämäkin ilmoitukset olisi tarkoituksenmukaista tehdä Suomen riistakeskuksen Oma riista -järjestelmässä. Tulevan talven suunniteltuun alueellisen kiintiön nojalla tapahtuvaan suden metsästykseen tällaista toiminnallisuutta ei kuitenkaan saada rakennettua.

Suomen riistakeskus kannattaa metsästyslain 74 §:n 2 momenttiin esitettyä muutosta, jossa pykälään lisättäisiin uusi 15 kohta metsästyslain 10 §:n 4 momentissa säädetyn DNA-näytteiden toimittamisvelvollisuuden laiminlyönnin rangaistavuudesta. DNA-näytteiden saaminen pyydyistä susista on tärkeää susikannan seurannan ja pyynnin vaikutusten ennakkoinnin näkökulmasta. DNA-näytteiden avulla saadaan tietoa siitä mihin lauman yksilöihin pyynti on kohdistunut. Pelkkään vapaaehtoisuuteen perustuen näytteitä ei aiempien kokemusten perusteella saada kaikista saaliiksi saaduista yksilöistä. Pakollisen näytteiden toimittamisen laiminlyönnin on perusteltua olla rangaistavaa.

Metsästyslain 10 a §:ssä säädetään pyyntiluvan peruuttamisesta ja 41 e §:ssä poikkeusluvan peruuttamisesta. Suomen riistakeskus voi poliisin tai rajavartiolaitoksen esityksestä peruuttaa voimassaolevan pyyntiluvan tai poikkeusluvan, jos luvan tai poikkeusluvan saaja rikkoo metsästyslain tai sen nojalla annettuja säännöksiä. Sama koskee olennaista lupaehtojen rikkomista. Suomen riistakeskus esittää harkittavaksi, pitäisikö myös kiintiömetsästys olla mahdollista määrätä päättyväksi, jos poliisi tai rajavartiolaitos sitä esittää. Tämä voisi olla tarpeen esimerkiksi, jos kiintiöalueelta paljastuu susiin kohdistuvaa salametsästystä tai ilmenee, että kiintiömetsästyksen liittyviä saalisilmoituksia ei ole tehty tai olennaisesti rikotaan muita kiintiömetsästyksen liittyviä säännöksiä. Ongelman merkitys korostuu, jos kiintiöalueet ovat laajoja ja niiltä on tarkoitus poistaa vain pieni osa alueen susista. Tästä voitaisiin säätää esimerkiksi erillisellä metsästyslain pykälällä samankaltaisesti, kuin metsästyslain 10 a §:ssä on säädetty pyyntilupien osalta.

Suomen riistakeskus on antanut alueellisille riistaneuvostoilta mahdollisuuden antaa palautetta hallituksen esityksen luonnoksesta. Alueellisten riistaneuvostojen palautteissa pidettiin esitystä tarpeellisenä ja perusteltuna. Palautteissa pidettiin tärkeänä, että suden kiintiöpyynti pystytään aloittamaan jo tulevana talvena. Kainuun alueellinen riistaneuvosto esitti, että metsästyksenjohtaja vaatimus pitäisi laajentaa koskemaan kaikkien suurpetojen kiintiömetsästystä. Suuri osa palautteiden sisällöstä kohdistui metsästysasetuksella ja maa- ja metsätalousministeriön suden metsästystä koskevalla asetuksella säänneltäviin asioihin. Palautteissa toivottiin, että alueellisilla riistaneuvostoilla olisi mahdollisuus antaa palautetta myös edellä mainittujen asetusten osalta. Alueellisten riistaneuvostojen palautteet on koottu Suomen riistakeskuksen lausunnon liitteeksi.

Monet suden metsästyksen järjestämiseen liittyvät asiat ratkaistaan valtioneuvoston asetuksella tai maa- ja metsätalousministeriön asetuksella. Suomen riistakeskus ei tässä lausunnossa ota tarkemmin kantaa näihin asetuksilla säänneltäviin menettelyihin.

SUOMEN RIISTAKESKUS

Jari Varjo
johtaja

Jarkko Nurmi
riistatalouspäälikkö

Lausunnon on valmistellut riistapäälikkö Visa Eronen

Alueellisilta riistaneuvostoilta saadut palautteet ovat Suomen riistakeskuksen lausunnon liitteenä.

Liite

Alueellisten riistaneuvostojen palautteet

Etelä-Häme

Etelä-Hämeen alueellinen riistaneuvosto katsoo lakiesityksen hyvin perustelluksi ja välttämättömänä järkevän susipolitiikan toteuttamiseksi. Etelä-Hämeen riistaneuvosto kannattaa myös ehdotettua kiintiömetsästystä, tapana käytännössä toteuttaa esitettyä lakimuutosta.

Lounaisen Suomen alueella susikanta on kasvanut viime vuosina erittäin voimakkaasti. Luonnonvarakeskuksen karttapalvelun perusteella tuoreimmassa Luonnonvarakeskuksen kanta-arviossa tunnistettiin lounaisesta Suomesta jo 41 reviirialuetta. Vuonna 2024 vastaavalta alueelta tunnistettiin 32 reviiriä ja vuoden 2023 kanta-arviossa 27 reviiriä. Tuoreimman kanta-arvion perusteella susireviirit kattoivat jo talvella 2025 likipitään koko Varsinais-Suomen toiminta-alueen aivan taajimmin asutettua Turun kaupunkiseutua lukuun ottamatta. Satakunnan toiminta-alueen pinta-alasta noin viisi kuudesosaa oli tunnettujen reviirien aluetta. Uudenmaan alueella oli jo yhdeksän reviiriä. Etelä-Hämeen länsiosat ovat varsin kattavasti susireviirien peittämät ja alueen itäosissa susihavainnot ovat lisääntyneet merkittävästi kevättalvesta 2025 alkaen. Kanta on myös levittäytynyt Pohjois-Hämeen toiminta-alueen lounaisosiin. Reviirien määrä on kasvanut parissa vuodessa yli 50 prosenttia. Kuluneen kesän ja syksyn havaintojen perusteella reviirejä on muodostunut edelleen lisää. Lounaisen Suomen susikanta on kasvanut sellaista vauhtia ja on jo niin tiheä, että kannan kokoa pitäisi pystyä rajoittamaan metsästyksellä.

Tällä melko taajaan asutulla alueella susien käyttäytyminen on myös kehittynyt varsin rohkeaksi. Pihahavaintoja tehdään erittäin paljon ja vaaraa-aiheuttavaa käyttäytymistä on dokumentoitu erittäin paljon. Havaintokirjauksia on vuoden 2025 alusta kirjattu Tassu -järjestelmään jo yli 11 000 kappaletta ja pihahavaintoja on kirjattu lähes 4000 kappaletta. Vakavaa vaaraa aiheuttaviksi näistä havainnoista on merkitty 165 tapausta ja uhkaa tai vaaraa aiheuttaviksi yli 500 tapausta. Mahdollista uhkaa aiheuttavia tapauksia on kirjattu lähes 2400 kappaletta. Myös poliisin karkotusmääräyksiä ja poistomääräyksiä on jouduttu tekemään kiihtyvään tahtiin. Vuonna 2024 karkotusmääräyksiä oli tällä alueella 14 kappaletta, 38 prosenttia koko Suomen tapauksista ja vuonna 2025 niitä on ollut jo 30 kappaletta, 76 prosenttia koko Suomen tapauksista. Lopetusmääräyksiä oli vuonna 2024 yhteensä 11 kappaletta, 50 prosenttia Suomen tapauksista ja vuonna 2025 tapauksia on ollut jo 32 kappaletta, 84 prosenttia koko Suomen lopetusmääräyksistä. Suomen riistakeskuksen turvallisuusperusteisia poikkeuslupia on tarvittu toistuvasti ja kotieläinvahinkojen määrä on kasvanut. Alueen susien ihmisarkuutta tulisi pystyä lisäämään ja eniten ongelmia aiheuttavia laumoja tulisi voida poistaa. Tähän suunnitteilla oleva kiintiömetsästys antaa aivan uudenlaisen mahdollisuuden.

Yhteisenä kannanottona lounaisen Suomen alueelliset riistaneuvostot (Varsinais-Suomi, Satakunta, Etelä-Häme ja Uusimaa) näkevät että, että lounaisen Suomen susien ihmiseen tottumisen aiheuttamat haasteet, susikannan tiheys ja kannan nopea kasvu tulee huomioida kiintiömetsästyksen suunnittelussa ja toteutuksessa. Lisäksi arvioitaessa kiintiöpyynnin vaikutusta susikannan kehitykseen tulee huomioida, että Lounaisen Suomen susikanta on erittäin elinvoimainen ja elää ravintorikkaassa elinympäristössä. Tutkimusten mukaan susikannan ollessa tiheä ja elinvoimainen, kuollut alfapari tai alfayksilö korvautuu nopeasti. Riistaneuvostot katsovat, että suunniteltu kiintiömetsästys tulee mitoittaa siten että lounaisen Suomen susireviirien määrä selkeästi laskee metsästyksen seurauksena. Samalla alueelliset riistaneuvostot tunnustavat sen tosiasian, että Lounais-Suomen alue, suuren saalisbiomassansa takia, tulee olla susien tärkeä esiintymisalue myös tulevaisuudessa.

Yhteisen kannanoton lisäksi Etelä-Hämeen alueellinen riistaneuvosto pitää tärkeänä vahinko- ja turvallisuusperusteisten poikkeuslupien säilyttämistä osana kokonaiskestävää susikannan hoitoa. Riistaneuvosto pitää myös tärkeänä sitä, että poikkeuslupien myöntöperusteiden tarkoituksenmukaisuutta seurataan suden suojelustatuksen muututtua erityisesti turvallisuusperusteisten poikkeuslupien osalta tilanteessa, jossa susikannan kasvaessa susien aiheuttama turvallisuusuhka on lisääntynyt.

Kainuu

Metsästyslain 30 § Metsästyksen johtaja muutettaisiin muotoon: Hirvieläimen ja suden pyyntiluvan sekä suden, karhun, ahman ja ilveksen poikkeuslupan saajan on nimettävä metsästyksen johtaja ja tarvittava määrä varajohtajia. Jos **sutta suurpetoa** metsästetään alueellisen kiintiön nojalla, metsästyksen osallistuvan on huolehdittava siitä, että metsästyksen johtaja ja tarvittava määrä varajohtajia on nimetty. Metsästyksen osallistuva henkilö on velvollinen noudattamaan metsästyksen johtajan antamia määräyksiä. Metsästyksen johtaja saa kieltää metsästyksen osallistumisen henkilöltä, joka ei noudata annettuja määräyksiä. Valtioneuvoston asetuksella säädetään metsästyksen johtajan ja varajohtajien nimeämisestä, näiden ilmoittamisesta asianomaiselle riistanhoitoyhdistykselle, läsnäolosta metsästystapahtumassa sekä metsästyksen johtajan tehtävistä.

Kainuun alueellinen riistaneuvosto katsoo, että nykyisessä poronhoitoalueen karhun kiintiömetsästyksessäkin olisi tarpeen toimia johdetusti metsästyksenjohtajan johdolla.

Lisäksi Kainuun alueellinen riistaneuvosto huomauttaa, että mikäli syksyn 2025 karhun poikkeuslupien valituskierron osoittaa Suomen riistakeskuksen päätösten olleen lainvastaisia, on aika riitauttaa EU:n passiivisuus nostamalla laiminlyöntikanne siitä, että komissio ei käynnistä luontodirektiivin 19 artiklan mukaista menettelyä lajin siirtämiseksi liitteestä IV liitteeseen V. Oikeastaan Kainuun alueellinen riistaneuvosto katsoo, että laiminlyöntikanne pitäisi tehdä pikimmiten, koska Suomella ei liene asiassa enää juuri hävittävää, vaan vain voitettavaa.

Keski-Suomi

Maa- ja metsätalousministeriö on lähettänyt lausunnon hallituksen esityksen, jolla on tarkoitus säätää suden liitesiiroon liittyvät lakimuutokset. Keski-Suomen alueellinen riistaneuvosto kiittää mahdollisuudesta antaa palautetta Hallituksen esityksestä eduskunnalle laiksi metsästyslain muuttamisesta siten, että suden ympärivuotinen rauhoitus poistetaan ja suden pyynnissä ryhdytään toteuttamaan kiintiömetsästystä.

Keski-Suomen ARN pitää tärkeänä, että suden kannanhoidollinen metsästys saadaan aloitettua jossakin muodossa alkuvuodesta 2026, jotta susien aiheuttamiin vahinkoihin voidaan puuttua ennaltaehkäisevästi ja susien ihmisarkuutta saadaan lisättyä.

Pääministeri Petteri Orpon hallituksen hallitusohjelmassa luvataan hoitaa Suomen suurpetopolitiikkaa tavalla, joka huomioi myös sosiaalisen kestävyyden. Tätä erittäin tärkeää periaatetta ei ole aiemmin läheskään riittävästi huomioitu. Lisäksi hallitusohjelmassa todetaan, että suurpetojen kannanhoidollinen metsästys turvataan lainsäädännöllä.

Kun nyt metsästyslaki on avattu/avataan suden kannanhoidollisen metsästyksen aloittamiseksi, pitää samalla säätää ilveksen ja karhun kannanhoidollinen metsästys kiintiöperusteiseksi. Nykykäytäntö, jossa valittajat systemaattisesti vastustavat Suomen riistakeskuksen myöntämiä karhun ja ilveksen kannanhoidollisia lupia ja hallinto-oikeudet määräävät ne toimenpidekieltoon, on täysin kestämaton. Valituksia käsitellään oikeusasteissa kauemmin kuin on kunkin suurpedon metsästysvuosittain säädetty pyyntiaika! Lisäksi on huomattava, että Suomen karhu- ja ilveskannat ovat jo monta vuotta olleet suotuisan suojelutason ylittävissä määrissä.

Maa- ja metsätalousministeriö esittää Suomen susikannan viitearvoksi 273 sutta. Määrä on kohtuuttoman suuri, kun sitä vertaa Ruotsin lukemaan 170.

Ruotsi saa niukasti susien muuttovoittoa naapurimaista. Suomeen puolestaan tulee susia Venäjältä vähintään kaksinumeroinen luku joka vuosi. Myös Ukrainan sota on vaikuttanut Venäjältä Suomeen

tulevien susien määrään, koska sodan vuoksi susien metsästys on vähentynyt Venäjällä huomattavasti.

Ruotsissa suden saaliseläimiä on paljon enemmän kuin Suomessa. Esimerkiksi Ruotsin hirvikanta on moninkertainen Suomeen nähden.

Ruotsissa on lisäksi huomattavasti Suomea runsaammat metsäkauris-, kuusipeura- ja villisikapopulaatiot. Suden ruokaa kaikki. Valkohäntäpeurat Ruotsista puuttuvat, mutta edellä mainittujen sorkkaeläinten yhteismäärä ylittää valkohäntäpeurojemme määrän reilusti. Ja mitä Ruotsista puuttuu? Metsäpeura.

Suomi on ainoa EU-maa, jossa metsäpeuroja esiintyy. Nyt kun miljoonilla euroilla yritetään palauttaa metsäpeuraa länsisuomalaiseen luontoon, susien lisääntymisen salliminen samoilla alueilla vesittää pyrkimykset. Keski-Suomessa esimerkiksi Pihtiputaan, Viitasaaren, Kannonkosken-Kivijärven ja Karstulan-Kyyjärven riistanhoitoyhdistysten alueella on lisääntyvä metsäpeurakanta. Samalla alueella on erittäin runsas karhu- ja ilveskanta. Myös ahmahavainnot ja ahmojen esiintyminen poronhoitoalueen ulkopuolella on lisääntynyt. Susi ympärivuotisena saalistajana muiden suurpetojen lisänä on uhka metsäpeuran tulevaisuudelle.

MMM:n vuonna 2023 vahvistama metsäpeuran hoitosuunnitelma linjaa, ettei Suomenselän osakanta saa pienentyä. Lentolaskentojen mukaan kannan kasvu on hidastunut, ilmeisesti jo kokonaan tyrehtynyt, Vuoden 2024 lentolaskenta päättyi samansuuruiseen kantaan kuin vuonna 2022.

Metsäpeuran hoitosuunnitelman mukaan suden saalistus on kannan kokoon suoraan vaikuttavista tekijöistä tärkein. Kainuussa susikannan kasvu johti metsäpeurakannan romahdukseen. Hallituksen esityksessä kiinnittyy huomio 10. pykälän 4. momenttiin. Siinä veloitetaan lähettämään saaliiksi saaduista susista DNA-näytteet Luonnonvarakeskukselle. Mahdollisten koirasusien erottaminen puhtaista susista on äärimmäisen tärkeä peruste DNA-näytteille. Kaikkien koirasusien poistaminen Suomen luonnosta on tehtävä viipymättä.

Mutta se, että DNA-näytteillä pitäisi osoittaa metsästyksen kohdentuneen sen alueen susiin, jolla metsästys on sallittu, on täysin vailla perusteita. Lause ”tällä ehkäistään kiintiöalueen ulkopuolella mahdollisesti laittomasti tapettujen susien siirtäminen alueelle, jossa metsästys on sallittu” on absurdi, suorastaan metsästäjiä loukkaava. Yleisessä tiedossa pitäisi olla susien laaja liikkuvuus. Siis jos jossain päin Suomea on saatu sudesta DNA-näyte ja sitten se metsästetään satojen kilometrien päässä, onko se muka sinne raatona siirretty? Keski-Suomen alueellinen riistaneuvosto vaatii tuon ”perusteen” poistamista lakitekstistä.

Metsästyslain 41a §:n edellytyksissä eräiden riistalajien poikkeusluville on neljä kohtaa. Niistä 3 ensimmäistä antavat perusteen suden metsästyksen aloittamiselle.

1. Luonnonvaraisen eläimistön säilyttämiseksi. Keski-Suomen alueellinen riistaneuvosto muistuttaa, mitä ylempänä on kerrottu metsäpeurasta.
2. Karjankasvatukselle ym. aiheutuvan erityisen merkittävän vahingon ehkäisemiseksi. Susien lammastiloille aiheuttamat vuotuiset vahingot ovat paikoin erityisen merkittäviä, Mittavista suojaustoimista huolimatta, vahinkoja ei voida estää, koska susi ei kunnioita ihmistä eikä esim. karjan suojaksi hankittuja laumanvartijakoiria. Susiaitojen tekeminen ja niiden hoito ja kunnossapito kaikille laidunalueille on työlästä ja kallista eikä silti poista kokonaan ongelmaa. Osa laiduntavista lampaista tekee arvokasta työtä hoitamalla perinne- ja avainbiotooppeja. Maatalouden tukiehdot sekä myös lainsäädäntö vaatii karjan laidunnusta ja ulkona pitoa. Sudet vaarantavat paitsi tuotantoeläinten hengen ja terveyden, pitkäaikaisen jalostustyön sekä myös viljelijän saamat eläintuet, vähättelemättä lainkaan viljelijöiden henkistä kuormaa, joka aiheutuu elinkeinoon kohdistuvasta ulkopuolisesta uhkasta.

3. Yleisen turvallisuuden, mukaan lukien taloudellisten ja sosiaalisten syiden nojalla. Sisä-Suomen poliisin Keski-Suomen kenttäyksikön päällikkö komisario Teemu Karhunen saa jatkuvasti yhä enemmän kansalaisilta huolestuneita viestejä pelottomasti käyttäytyvistä susista. Hän on lähettänyt 30. syyskuuta maakunnan riistanhoitoyhdistyksiin vetoomuksen tilanteiden nopeasta ilmoittamisesta. Tassu-järjestelmä on hyvä ja kattava, mutta liian hidas.

Sosiaalisista syistä merkittävin on kansalaisten tuntema susipelko. Tunnetta ei pidä vähätellä. Yksi syy pelkoon on susien hakeutuminen ihmisen asuttamaan ympäristöön. Nykyisin jo noin joka kolmas susihavainto tehdään pihapiirissä, eli alle 100 metrin päässä.

asutuista taloista. Lokakuun 16. päivään mennessä Keski-Suomessa Tassuun oli kirjattu noin 300 susihavaintoa. Niistä 77 on pihahavaintoja. Susi on ollut lähimmillään 10 m päässä asutun talon portaista, keskellä päivää. Tätä ei voi hyväksyä. Poliisi on jo joutunut antamaan Keski-Suomen susista lukuisia karkotusmääräyksiä ja ainakin yhden lopetusmääräyksen. Poliisien päätehtävät ovat järjestyksen ja turvallisuuden ylläpito, rikosten torjunta, liikenneturvallisuus ja lupapalvelut. Susien aiheuttamat ilmoitukset ja karkotukset vievät kohtuuttomasti poliisien resursseja muista tärkeistä tehtävistä, etenkin kun näiden tehtäviin käytettävät resurssit on mahdollista saada kohtuullisiksi muilla toimenpiteillä.

Kuntien kustannuksin tehtävät lasten kyydit kotiovelta kouluun ja takaisin eivät nekään ole kestävä ratkaisu susien hyväksyttävyyden kannalta.

Pelkoa lisäävät susien koiriin kohdistamat hyökkäykset. Kun susi vie koiran tarhasta, pihasta tai omistajan näkyviltä, ollaan täysin ei-toivotussa tilanteessa. Tapaukset kertovat väijäämättä, että sudet ovat kadottaneet ihmispelkonsa.

Metsästyskoiria sudet tappavat kymmenittäin joka vuosi, vaikka koirien käyttöä susialueilla yritetään välttää. Lumettomana aikana on mahdotonta tietää, missä susia on ja missä ei. Kun hirvenmetsästyksessä joudutaan susivaaran takia luopumaan koirien käytöstä, hirvikannan sääntely vaikeutuu. Keski-Suomessa ennen varsinaista hirvenpyyntiaikaa on pelloilta kytäämällä kaadettu häviävän pieni osa saalishirvistä. Ikääntyvästä metsästäjäkunnasta ei enää löydy riittävää henkilöstöä ajoketjuihin. Ja jo nyt on havaittavissa, että hirvikannan kasvu on aiheuttanut lisääntyneitä liikenne- ja metsävahinkoja.

Sudet haittaavat jo koirien käyttöä myös srva-tapauksissa. Kolareissa loukkaantuneiden hirvieläinten tai suurpetojen jäljittämiseen eivät pelkät ihmisen aistit riitä.

Kun suden kannanhoidollisen metsästyksen aika päätetään, sen tulee olla syyskuun alusta maaliskuun loppuun.

Oulu

Oulun alueellinen riistaneuvosto pitää tärkeänä, että suden metsästys saadaan käynnistymään alkuvuodesta 2026, jotta susien aiheuttamiin vahinkoihin voidaan puuttua ennaltaehkäisevästi ja susien ihmisarkuutta saadaan lisättyä.

Pyynnin kohdentamisesta ja määrästä säädetään myöhemmin säädöksillä. Riistaneuvosto toivoo mahdollisuutta esittää kannanottonsa myöhemmin valtioneuvoston asetuksen ja maa- ja metsätalousministeriön asetuksen valmistelusta.

Lisäksi Oulun alueellinen riistaneuvosto haluaa huomauttaa Koillismaan suurpetotilanteesta. Kesän ja syksyn aikana Koillismaa on kärsinyt mittavista suurpetojen aiheuttamista porovahingoista. Ravintohoukuttumien käyttöä kaupallisten kuvauskojujen toimesta tulee rajoittaa, sillä suurpetojen

houkutteleva tilanteessa on omiaan vaikuttamaan porovahinkojen lisääntymiseen sekä suurpetojen ihmisarkuuden vähenemiseen.

Pohjois-Häme

Pohjois-Hämeen alueellinen riistaneuvosto pitää tärkeänä, että suden suojeluaseman muutokseen liittyvät lakimuutokset etenevät ja luovat kestävä pohjan suden kannanhoidollisen metsästyksen toteuttamiselle metsästyslain 10 § perusteella.

Pohjois-Hämeen alueellisella riistaneuvostolla ei ole huomautettavaa lausuntopyynnön kohteena olevaan metsästyslain muutosesitykseen.

Pyynnin kohdentamisesta ja määrästä säädetään myöhemmin alemman asteisilla säädöksillä. Riistaneuvosto katsoo, että valmistelussa tulisi tähdätä mahdollisimman pitkään metsästysaikaan sekä mahdollistaa laumoihin kohdentuvan pyynnin lisäksi myös yksittäisten susien pyynti.

Riistaneuvosto toivoo mahdollisuutta esittää kannanottonsa myöhemmin valtioneuvoston asetuksen ja maa- ja metsätalousministeriön asetuksen valmistelusta.

Pohjois-Savo

Pohjois-Savon alueellisella riistaneuvostolla ei ole huomautettavaa luonnoksen sisällöstä. Neuvosto pitää tärkeänä, että suden kannanhoidollinen metsästys saadaan aloitettua jossakin muodossa alkuvuodesta 2026, jotta susien aiheuttamiin vahinkoihin voidaan puuttua ennaltaehkäisevästi ja susien ihmisarkuutta saadaan lisättyä.

Rannikko Pohjanmaa

Rannikko-Pohjanmaan alueellinen riistaneuvosto katsoo lakiesityksen olevan tarkoituksenmukainen, perusteltu ja tarpeellinen.

Rannikko-Pohjanmaan riistaneuvosto haluaa lisäksi antaa seuraavat kommentit asiaan:

- Alueellinen kiintiö suositaan.
- Alueellinen jako on tehtävä havaintojen sekä vahinkojen perusteella.
- Alueita missä on lampaita ns. vapaalla laidunmaalla esim. saaristossa on priorisoitava alueellisen kiintiön jaossa.
- Metsästysaika pitäisi olla mahdollisimman pitkä.
- Suden muu kuolleisuus ei saa vaikuttaa annettuun kiintiöön.

Satakunta

Satakunnan alueellinen riistaneuvosto katsoo, että EU:n luontodirektiiviin tehdyn muutoksen myötä suden ympärivuotisen rauhoituksen purku ja lakitekniset muutokset suden metsästyksen mahdollistamiseksi Suomessa ovat perusteltuja ja vastaavat osaltaan hyvin niihin tarpeisiin, mitä susiasiassa on jo pitkään peräänkuulutettu. Nyt lausuntokierroksella oleva esitys metsästyslain muuttamisesta antaa riistaneuvoston mielestä hyvän perustan suden metsästyksen sääntelylle alemman asteisilla säädöksillä. Riistaneuvostolla ei ole huomautettavaa hallituksen esitykseen. Yhteisenä kannanottona lounaisen Suomen alueelliset riistaneuvostot (Varsinais-Suomi, Satakunta, Etelä-Häme ja Uusimaa) näkevät, että lounaisen Suomen susien ihmiseen tottumisen aiheuttamat

haasteet, susikannan tiheys ja kannan nopea kasvu tulee huomioida kiintiömetsästyksen suunnittelussa ja toteutuksessa. Lisäksi arvioitaessa kiintiöpyynnin vaikutusta susikannan kehitykseen tulee huomioida, että lounaisen Suomen susikanta on erittäin elinvoimainen ja elää ravintorikkaassa elinympäristössä. Tutkimusten mukaan susikannan ollessa tiheä ja elinvoimainen, kuollut alfapari tai alfayksilö korvautuu nopeasti. Riistaneuvostot katsovat, että suunniteltu kiintiömetsästys tulee mitoittaa siten, että lounaisen Suomen susireviirien määrä selkeästi laskee metsästyksen seurauksena. Samalla alueelliset riistaneuvostot toteavat kuitenkin myös sen, että Lounais-Suomen alue tulee suuren saalisbiomassansa takia olemaan susien tärkeä esiintymisalue myös tulevaisuudessa.

Lounaisen Suomen alueella susikanta on kasvanut viime vuosina erittäin voimakkaasti. Luonnonvarakeskuksen kanta-arviossa tunnistettiin lounaisesta Suomesta jo 41 reviirialuetta. Vuonna 2024 vastaavalta alueelta tunnistettiin 32 reviiriä ja vuoden 2023 kanta-arviossa 27 reviiriä. Susireviirit kattoivat jo talvella 2025 likipitään koko Varsinais-Suomen toiminta-alueen aivan taajimmin asutettua Turun kaupunkiseutua ja osin saaristoa lukuun ottamatta. Satakunnan toiminta-alueen pinta-alasta noin viisi kuudesosaa oli tunnettujen reviirien aluetta. Uudenmaan alueella oli jo yhdeksän reviiriä ja myös Etelä-Hämeen länsiosat ovat varsin kattavasti susireviirien peittämät. Kanta on myös levittäytynyt Pohjois-Hämeen toiminta-alueen lounaisosiin. Reviirien määrä on kasvanut parissa vuodessa yli 50 prosenttia. Kuluneen kesän ja syksyn havaintojen perusteella reviirejä on muodostunut edelleen lisää. Lounaisen Suomen susikanta on kasvanut sellaista vauhtia ja on jo niin tiheä, että kannan kokoa pitää rajoittaa metsästyksellä.

Susien ei toivottua riskikäyttäytymistä esiintyy yhä enemmän Lounais-Suomen melko taajaan asutulla alueella. Pihahavaintoja tehdään erittäin paljon ja vaaraa-aiheuttavaa käyttäytymistä on dokumentoitu erittäin paljon. Havaintokirjauksia on vuoden 2025 alusta kirjattu Tassu-järjestelmään jo yli 11 000 ja pihahavaintoja on kirjattu lähes 4000. Vakavaa vaaraa aiheuttaviksi näistä havainnoista on merkitty 165 tapausta ja uhkaa tai vaaraa aiheuttaviksi yli 500 tapausta. Mahdollista uhkaa aiheuttavia tapauksia on kirjattu lähes 2400 kappaletta. Myös poliisin karkotusmääräyksiä ja poistomääräyksiä on jouduttu tekemään kiihtyvään tahtiin. Vuonna 2024 karkotusmääräyksiä oli tällä alueella 14 kappaletta, 38 prosenttia koko Suomen tapauksista ja vuonna 2025 niitä on ollut jo 30 kappaletta, 76 prosenttia koko Suomen tapauksista. Lopetusmääräyksiä oli vuonna 2024 yhteensä 11 kappaletta, 50 prosenttia Suomen tapauksista ja vuonna 2025 tapauksia on ollut jo 32 kappaletta, 84 prosenttia koko Suomen lopetusmääräyksistä. Suomen riistakeskuksen turvallisuusperusteisia poikkeuslupia on tarvittu toistuvasti ja kotieläinvahinkojen määrä on kasvanut.

Satakunnan alueellinen riistaneuvosto nostaa lisäksi esiin kasvaneen susikannan muodostaman uhan palautusistutusten myötä riistakeskusalueen pohjois- ja koillisosiin syntyneelle metsäpeurapopulaatiolle. Kyseinen populaatio on vielä toistaiseksi varsin pieni, ja siten herkkä mm. suurpetojen saalistuksen muodostamalle uhalle. Alueelta on jo kertynyt yksittäisiä havaintoja susien saaliiksi jääneistä metsäpeuroista.

Riistaneuvosto tuo esiin myös huolensa suden kotieläin- ja etenkin lammastaloudelle aiheuttamista haasteista. Lounaisessa Suomessa lammastilojen lukumäärä on laskenut viime vuosina huomattavasti. Lasku ei tilastojen valossa selity pelkästään maatalouden rakennemuutoksella, vaan on valtakunnan tasoa suurempaa nimenomaan Satakunnassa ja Varsinais-Suomessa. Eri yhteyksissä käytyjen keskustelujen perusteella taustalla on susista aiheutuvat suorat ja epäsuorat vaikutukset.

Alueen susien ihmisarkuutta tulee lisätä, kotieläinten pitoon kohdistuvia haitallisia vaikutuksia vähentää ja kehittyvän metsäpeurapopulaation elinmahdollisuuksia turvata poistamalla eniten ongelmia aiheuttavia susilaumoja. Tähän suunnitteilla oleva kiintiömetsästys antaa aivan uudenlaisen mahdollisuuden.

Uusimaa

Uudenmaan alueellinen riistaneuvosto katsoo lakiesityksen olevan tarkoituksenmukainen, perusteltu ja tarpeellinen. Uudenmaan alueellisella riistaneuvostolla ei ole huomautettavaa hallituksen esitykseen sisältyviin muutosehdotuksiin. Uudenmaan alueellinen riistaneuvosto pitää tarpeellisena, että suden metsästys voidaan aloittaa kiintiömetsästyksenä jo tänä talvena ja sitä voidaan toteuttaa sen jälkeen pitkäjänteisesti vuosittain. Pyynnin käytännön toteutuksen kannalta vielä näitä lakimuutoksia merkittävämpiä ovat metsästysasetukseen tehtävät muutokset sekä erityisesti maa- ja metsätalousministeriön tuleva suden metsästystä koskeva asetus. Uudenmaan alueellinen riistaneuvosto näkee tarpeelliseksi saattaa jo tässä vaiheessa maa- ja metsätalousministeriön tietoon seuraavat lounaisen Suomen susitalanteen kehitykseen liittyvät asiat.

Yhteisenä kannanottona lounaisen Suomen alueelliset riistaneuvostot (Varsinais-Suomi, Satakunta, Etelä-Häme ja Uusimaa) näkevät että, että lounaisen Suomen susien ihmiseen tottumisen aiheuttamat haasteet, susikannan tiheys ja kannan nopea kasvu tulee huomioida kiintiömetsästyksen suunnittelussa ja toteutuksessa. Lisäksi arvioitaessa kiintiöpyynnin vaikutusta susikannan kehitykseen tulee huomioida, että Lounaisen Suomen susikanta on erittäin elinvoimainen ja elää ravintorikkaassa elinympäristössä. Tutkimusten mukaan susikannan ollessa tiheä ja elinvoimainen, kuollut alfapari tai alfayksilö korvautuu nopeasti. Riistaneuvostot katsovat, että suunniteltu kiintiömetsästys tulee mitoittaa siten että lounaisen Suomen susireviirien määrä selkeästi laskee metsästyksen seurauksena. Samalla alueelliset riistaneuvostot toteavat kuitenkin myös sen, että Lounais-Suomen alue tulee suuren saalisbiomassansa takia olemaan susien tärkeä esiintymisalue myös tulevaisuudessa.

Lounaisen Suomen alueella susikanta on kasvanut viime vuosina erittäin voimakkaasti. Luonnonvarakeskuksen karttapalvelun perusteella tuoreimmassa Luonnonvarakeskuksen kanta-arviossa tunnistettiin lounaisesta Suomesta jo 41 reviirialuetta. Vuonna 2024 vastaavalta alueelta tunnistettiin 32 reviiriä ja vuoden 2023 kanta-arviossa 27 reviiriä. Tuoreimman kanta-arvion perusteella susireviirit kattoivat jo talvella 2025 likipitään koko Varsinais-Suomen toiminta-alueen aivan taajimmin asutettua Turun kaupunkiseutua lukuun ottamatta. Satakunnan toiminta-alueen pinta-alasta noin viisi kuudesosaa oli tunnettujen reviirien aluetta. Uudenmaan alueella oli jo yhdeksän reviiriä ja myös Etelä-Hämeen länsiosat ovat varsin kattavasti susireviirien peittämät. Kanta on myös levittäytynyt Pohjois-Hämeen toiminta-alueen lounaisosiin. Reviirien määrä on kasvanut parissa vuodessa yli 50 prosenttia. Kuluneen kesän ja syksyn havaintojen perusteella reviirejä on muodostunut edelleen lisää. Lounaisen Suomen susikanta on kasvanut sellaista vauhtia ja on jo niin tiheä, että kannan kokoa pitäisi pystyä rajoittamaan metsästyksellä.

Tällä melko taajaan asutulla alueella susien käyttäytyminen on myös kehittynyt varsin rohkeaksi. Pihahavaintoja tehdään erittäin paljon ja vaaraa-aiheuttavaa käyttäytymistä on dokumentoitu erittäin paljon. Havaintokirjauksia on vuoden 2025 alusta kirjattu Tassu -järjestelmään jo yli 11 000 kappaletta ja pihahavaintoja on kirjattu lähes 4000 kappaletta. Vakavaa vaaraa aiheuttaviksi näistä havainnoista on merkitty 165 tapausta ja uhkaa tai vaaraa aiheuttaviksi yli 500 tapausta. Mahdollista uhkaa aiheuttavia tapauksia on kirjattu lähes 2400 kappaletta. Myös poliisin karkotusmääräyksiä ja poistomääräyksiä on jouduttu tekemään kiihtyvään tahtiin. Vuonna 2024 karkotusmääräyksiä oli tällä alueella 14 kappaletta, 38 prosenttia koko Suomen tapauksista ja vuonna 2025 niitä on ollut jo 30 kappaletta, 76 prosenttia koko Suomen tapauksista. Lopetusmääräyksiä oli vuonna 2024 yhteensä 11 kappaletta, 50 prosenttia Suomen tapauksista ja vuonna 2025 tapauksia on ollut jo 32 kappaletta, 84 prosenttia koko Suomen lopetusmääräyksistä. Suomen riistakeskuksen turvallisuusperusteisia poikkeuslupia on tarvittu toistuvasti ja kotieläinvahinkojen määrä on kasvanut.

Alueen susien ihmisarkuutta tulisi pystyä lisäämään ja kotieläinten pitoon kohdistuvia haitallisia vaikutuksia vähentämään poistamalla eniten ongelmia aiheuttavia susilaumoja. Tähän suunnitteilla oleva kiintiömetsästys antaa aivan uudenlaisen mahdollisuuden.

Varsinais-Suomi

Varsinais-Suomen alueellinen riistaneuvosto katsoo lakiesityksen olevan tarkoituksenmukainen, perusteltu ja tarpeellinen. Riistaneuvostolla ei ole huomautettavaa hallituksen esitykseen. Suden metsästys tulee aloittaa kiintiömetsästyksenä jo tänä talvena ja sitä tulee toteuttaa sen jälkeen pitkäjänteisesti vuosittain. Pyyntin käytännön toteutuksen kannalta lakimuutoksia merkittävämpiä ovat metsästysasetukseen tehtävät muutokset sekä erityisesti maa- ja metsätalousministeriön tuleva suden metsästystä koskeva asetus.

Yhteisenä kannanottona lounaisen Suomen alueelliset riistaneuvostot (Varsinais-Suomi, Satakunta, Etelä-Häme ja Uusimaa) näkevät, että lounaisen Suomen susien ihmiseen tottumisen aiheuttamat haasteet, susikannan tiheys ja kannan nopea kasvu tulee huomioida kiintiömetsästyksen suunnittelussa ja toteutuksessa. Lisäksi arvioitaessa kiintiöpyynnin vaikutusta susikannan kehitykseen tulee huomioida, että lounaisen Suomen susikanta on erittäin elinvoimainen ja elää ravintorikkaassa elinympäristössä. Tutkimusten mukaan susikannan ollessa tiheä ja elinvoimainen, kuollut alfapari tai alfayksilö korvautuu nopeasti. Riistaneuvostot katsovat, että suunniteltu kiintiömetsästys tulee mitoittaa siten, että lounaisen Suomen susireviirien määrä selkeästi laskee metsästyksen seurauksena. Samalla alueelliset riistaneuvostot toteavat kuitenkin myös sen, että Lounais-Suomen alue tulee suuren saalisbiomassansa takia olemaan susien tärkeä esiintymisalue myös tulevaisuudessa.

Lounaisen Suomen alueella susikanta on kasvanut viime vuosina erittäin voimakkaasti. Luonnonvarakeskuksen kanta-arviossa tunnistettiin lounaisesta Suomesta jo 41 reviirialuetta. Vuonna 2024 vastaavalta alueelta tunnistettiin 32 reviiriä ja vuoden 2023 kanta-arviossa 27 reviiriä. Susireviirit kattoivat jo talvella 2025 likipitään koko Varsinais-Suomen toiminta-alueen aivan taajimmin asutettua Turun kaupunkiseutua ja osin saaristoa lukuun ottamatta. Varsinais-Suomessa on 18 reviiriä, rajareviirit mukaan lukien. Satakunnan toiminta-alueen pinta-alasta noin viisi kuudesosaa oli tunnettujen reviirien aluetta. Uudenmaan alueella oli jo yhdeksän reviiriä ja myös Etelä-Hämeen länsiosat ovat varsin kattavasti susireviirien peittämät. Kanta on myös levittäytynyt Pohjois-Hämeen toiminta-alueen lounaisosiin. Reviirien määrä on kasvanut parissa vuodessa yli 50 prosenttia. Kuluneen kesän ja syksyn havaintojen perusteella reviirejä on muodostunut edelleen lisää. Lounaisen Suomen susikanta on kasvanut sellaista vauhtia ja on jo niin tiheä, että kannan kokoa pitää rajoittaa metsästyksellä.

Susien ei toivottua riskikäyttäytymistä esiintyy yhä enemmän Lounais-Suomen melko taajaan asutulla alueella. Pihahavaintoja tehdään erittäin paljon ja vaaraa aiheuttavaa käyttäytymistä on dokumentoitu erittäin paljon. Havaintokirjauksia on vuoden 2025 alusta kirjattu Tassu -järjestelmään jo yli 11 000 ja pihahavaintoja on kirjattu lähes 4000. Vakavaa vaaraa aiheuttaviksi näistä havainnoista on merkitty 165 tapausta ja uhkaa tai vaaraa aiheuttaviksi yli 500 tapausta. Mahdollista uhkaa aiheuttavia tapauksia on kirjattu lähes 2400 kappaletta. Myös poliisin karkotusmääräyksiä ja poistomääräyksiä on jouduttu tekemään kiihtyvään tahtiin. Vuonna 2024 karkotusmääräyksiä oli tällä alueella 14 kappaletta, 38 prosenttia koko Suomen tapauksista ja vuonna 2025 niitä on ollut jo 30 kappaletta, 76 prosenttia koko Suomen tapauksista. Lopetusmääräyksiä oli vuonna 2024 yhteensä 11 kappaletta, 50 prosenttia Suomen tapauksista ja vuonna 2025 tapauksia on ollut jo 32 kappaletta, 84 prosenttia koko Suomen lopetusmääräyksistä. Suomen riistakeskuksen turvallisuusperusteisia poikkeuslupia on tarvittu toistuvasti ja kotieläinvahinkojen määrä on kasvanut.

Alueen susien ihmisarkuutta tulee lisätä ja kotieläinten pitoon kohdistuvia haitallisia vaikutuksia vähentää poistamalla eniten ongelmia aiheuttavia susilaumoja. Tähän suunnitteilla oleva kiintiömetsästys antaa aivan uudenlaisen mahdollisuuden.